Dosarul nr. 4-573/2026
4-26028184-12-4-06032026

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

28 mai 2026 **mun. Chişinău**
Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
În componența:
Președintelui ședinței, judecătorul Angela Vasilenco
Grefier Alexandru Carp
Cu participarea:
Persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional Valeriu Pelivan
Reprezentantului, avocatului Oleg Televca
Agentului constatator din cadrul CNA Violeta Maxim

examinând în ședința de judecată publică, în limba română, în sediul instanței, cauza contravenţională intentată în privința lui **Pelivan Valeriu, data nașterii ******* învinuit în comiterea contravenției prevăzute de art. 312 alin. (1) din Codul contravenţional,

c o n s t a t ă:

Persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional **Pelivan Valeriu,** care activând în funcție de***** a inclus în tabelul de pontaj date precum că ***** s-a prezentat la serviciu 2 ore pe zi, de facto acesta era plecat din Republica Moldova în următoarele perioade: 21.07.2025-25.07.2025-5 zile, 28.07.2025-29.07.2025-2 zile, total 7 zile.

Prin acţiunile sale, Valeriu Pelivan a săvârşit contravenţia prevăzută la art. 312 alin.(1) din Codul contravenţional manifestată prin - Îndeplinirea sau neîndeplinirea intenționată, în exercițiul funcției, de către o persoană publică a unei acțiuni cu încălcarea legii, dacă fapta nu întruneşte elementele constitutive ale infracțiunii.

La 06.03.2026, cauza contravențională în privința lui Pelivan Valeriu a fost înregistrată în Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, pentru adoptarea unei decizii conform legislaţiei, cauza fiind repartizată aleatoriu judecătorului Angela Vasilenco.

Agentul constatator din cadrul CNA, Maxim Violeta în cadrul ședinței de judecată a susținut învinuirea adusă în procesul verbal cu privire la contravenție.

În cadrul acestui proces contravențional, agentul constatator din cadrul CNA a constatat că Pelivan Valeriu având funcția nemijlocită de *****, în mai multe perioade respectiv a tabelat pe domnul Roman Pupez precum că acest ar fi fost prezent la serviciu pe când în realitate acesta de fapt nu era prezent la serviciu , deci este vorba despre perioada 29.07.2024 este vorba despre perioada 21.07.2025 -25.07.2025 și 28.07.2025 – 29.07.2025 și tabelarea acestuia nefiind însuși Roman Pupez la serviciu, tabelarea acestuia contrar articolul 106 care stabilește obligația angajatorului nemijlocit de a ține evidența muncii și de a tabela persoanele care sunt angajați în cadrul instituției atât muncă prestată în zilele de repaus cât și în zilele de sărbătoare nelucrătoare conform modelului anexat în convenția numărul 17 colectivului de muncă din 28.02.2020. Agentul constatator din cadrul CNA a calificat acțiunile lui Pelevan Valeriu în baza articolului 312 alin. (1) Cod contravențional în parte ce privește abuzul în serviciu și anume *„Îndeplinirea sau neîndeplinirea intenționată, în exercițiul funcției, de către o persoană publică a unei acțiuni cu încălcarea legii, dacă fapta nu întrunește elementeleinfracțiunii„*.A relatat că încălcarea legii se referă la articol 106 din Codul Muncii al Republicii Moldova. Deci susține învinuirea adusă, solicită nemijlocit de a fi recunoscut vinovat și de ai fi aplicată pedeapsa și anume 90 unități convenționale cu privarea de dreptul de a deține o anumită funcție până la 1 an.

Persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional Pelivan Valeriu, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat că, la învinuirea adusă conform procesul verbal cu care a făcut cunoștință cu privire la tabelarea asistentul *****z pentru zilele 21-25 iulie 2025 - 5 zile și 28-29 iulie 2025 pentru 2 zile; în total 7 zile, a câte 2 ore pe zi în zile când acesta a fost peste hotare. La această învinuire a comunicat următoarele. În primul rând, tabelul de evidență a timpului de muncă din luna iulie 2025 nu a fost semnat de către el, nu este semnat pe acest tabel, nici aprobarea acestuia și în al doilea rând, conform Ordinulu***** dânsului i s-a acordat concediul anual începând cu dată în 28 iulie 2025, pentru 14 zile. Acest tabel se semnează la sfârșitul lunii pentru luna precedentă deci el nu a putut să semneze acest tabel deci nu a fost fizic prezent la muncă fiind în concediu. Referitor cet. *****, el a fost angajat ca ***** deci cu 0,25 sarcină ce îi reveneau două ore pe zi fiind tabelate și anterior tot așa a fost acordat. Dar obligația lui care i s-a pus în sarcina, era participarea lui la anumite manifestații din masă, acestea puteau fi sâmbătă, duminică sau în afară orelor de lucrului, deci acolo unde prezența lui era obligatorie și de aceea în afară de aceasta, el consulta ***** Așa deci s-a primit că el nefiind în departamentul infrastructură și logistică, ei nu erau direct responsabili pentru tabelarea acestuia pentru că la ei departamentul infrastructură și logistică este format din 4 secțiuni și are cu totul altă sarcină, deci el consulta, el era prezent, ei doar la sfârșit de lună îl tabelau cu aceste două ore. Mai mult decât atât în aceste zile în care el s-a aflat peste hotare și a fost tabelat pe

două ore anterior a fost făcut procesul verbal deci el nu a așteptat și ei nu aveau de unde cunoaște specificul lor este secția de producere este infrastructura, logistica, avarierea diferitor sisteme inginerești și altceva.

La întrebarea agentului constatator a declarat că, din câte el știe nu există un astfel de Ordin sau Dispoziție referitor la munca flexibilă, pentru că el mai târziu a fost numit în această funcție, Pupez deja era tabelat și anterior. A mai menționat că activează în calitate de vice director, dar există directorul departamentului infrastructură și logistică. A mai relatat că nu era responsabil de tabelare și evidența timpului de muncă a persoanelor, nici în fișa de post nici Ordin sau vreo Dispoziție prin care el ar fi numit responsabil pentru evidență timpului de muncă nu există o secție de cadre. A mai declarat că, în unele situații pentru că la ei a fost funcția de director vacantă și în anumite perioade el a dus interimatul acestei funcții ca director a departamentului. Atunci persoana care este responsabilă îndeplinea acest tabel, el în acele perioade în care a fost responsabil adică director interimar a aprobat această fișă care era anterior, dar dacă este vorba despre învinuirea nemijlocit care i s-a adus pentru încălcare, despre acele 7 zile din luna iulie 2025, atunci el avea funcție de vice director și nu a semnat și nici nu a aprobat acest tabel.

La întrebarea avocatului a declarat că, la ei există patru secții la departamentul infrastructură și logistică și fiecare conducător de secții la sfârșitul lunii vine cu numărul de zile și ore care a fost prezentă persoana de la el de la secție. În cazul dacă deci el vorbește de secția transport unde sunt șoferii, secția de reparații unde sunt angajații, aparte electricienii, secția gospodăriei. Ei vin la sfârșitul lunii și concretizează, atunci când este aprobat de acum aceste date sunt venite și se întocmește acest raport lunar. El când vorbesc de „ei" el vorbește de departamentul infrastructură și logistică. A relatat că, el în această perioadă, începând cu ziua de 28 iulie 2025, se afla în concediu mai mult decât atât el era, peste hotare, dar când zice că „ei" vorbește direct de departament.

Avocatul Televca Oleg, în cadrul dezbaterilor judiciare a declarat că în condițiile art. 441 alin. (1) Cod Contravențional „*Procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care; nu există faptul contravenției*". Solicită aplicarea prevederilor prezentului articol și anume lit.a). Deci din conținutul procesului verbal cu privire la contravenție lui Pelivan Valeriu se încriminează două perioade de timp, deci în total șapte zile, perioada 21.07.2025 – 25.07. 2025 respectiv 28.07.2025 – 29.07.2025, în baza materialelor care au fost anexate la procesul contravențional. Pelivan Valeriu în această perioadă începând cu data de 28 iulie s-a aflat în concediu anual deci tabelul de pontaj nu a fost semnat de către acesta, respectiv când nu este subiectul contravenției deci ori fizic dumnealui nu putea să facă să întreprindă acțiunile ori conform prevederilor art. 10 Cod Contravențional,

„contravenția constituie faptul acțiune sau inacțiune. Mai mult că atât, în cadrul ședinței de judecată Pelivan a declarat că conform fișei de post și conform atribuțiilor de serviciu dumnealui nu a fost responsabil de întocmirea și semnarea tabelului de pontaj, nu a fost în atribuțiile dânsului, cu excepția atunci când a îndeplinit interimatul, dar aceste perioade nu face obiectul procesului verbal la contravenție. Deci solicită încetarea procesului contravențional.

În fapt, prin procesul verbal cu privire la contravenție nr. 2 din 03.03.2026, de către agentul constatator din cadrul Centrului Național Anticorupție Iurie Nicolaev,a fost reținut în acţiunile lui Pelivan Valeriu, săvârșirea contravenției prevăzute de art. 312 alin.(1) din Codul contravențional, pe faptul că, activând în funcție de *****a inclus în tabelul de pontaj date precum că ***** s-a prezentat la serviciu 2 ore pe zi, de facto acesta era plecat din Republica Moldova în următoarele perioade: 21.07.2025-25.07.2025-5 zile, 28.07.2025-29.07.2025-2 zile, total 7 zile.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Concomitent, potrivit art. 401 alin. (2) şi (5) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la art. 312, se constată de către CNA, iar procesele-verbale cu privire la contravenţie se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitoarea. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitoarei sau în absența lui.

De asemenea, În conformitate cu prevederile art. 458 alin.(1) Cod Contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea *Ziliberberg împotriva Moldovei*, § 35, din 01 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, din 04 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, în vederea respectării garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului verbal cu privire la contravenție cu nr. 2 din 03.03.2026, încheiat de către agentul constatator din cadrul CNA.

Sub aspectul legalității procesului verbal, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

Aşadar, instanța de judecată reține că, procesul verbal a fost întocmit și perfectat în prezența făptuitorului, cu specificarea drepturilor și obligațiilor prevăzute de art. 384, 387 și 448 din Codul contravențional, precum și decizia de remitere pentru examinare conform competenței în instanţa de judecată, în temeiul art. 395 din acelaşi cod.

La fel, este consemnat dreptul de a solicita un interpret sau de a-şi prezenta obiecţii şi probe suplimentare, neutilizat de făptuitor în condiţiile lipsei de necesitate, din care nu denotă alte aspecte privind nulitatea absolută a procesului verbal cu privire la contravenţie.

Subsecvent, din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; menţiunea prin semnătură despre aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, iar decizia de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanţa nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei, dar în privinţa temeiniciei acesteia se va expune *infra*.

Mai mult ca atât, făptuitorul a avut suficient termen pentru a-şi prezenta probele în apărarea sa şi i s-a oferit dreptul să explice poziţia sa cu referire la învinuirea adusă.

În același context, instanța reiterează că procesul verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 Cod Contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a *probelor acumulate*, în *prezenţa* făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

Respectiv, instanţa consideră că a fost respectat integral art. 443 din Codul contravențional la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție cu nr. 2 din 03.03.2026, încheiat de către agentul constatator din cadrul CNA, neexistând cazuri de nulitate absolută care ar putea fi invocate din oficiu, iar în consecință, instanța constată că forța probantă a actului prezentat în instanţă nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenţie, instanţa concretizează că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) al Codului contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Totodată, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza *Bosoni împotriva Franței*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

În această ordine de idei, instanța remarcă că făptuitorul Pelivan Valeriu este învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 312 alin.(1) din Codul contravențional.

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) al Codului contravențional, instanța de judecată reține că acuzarea şi-a susţinut poziţia prin următoarele probe:

- *procesul-verbal cu privire la contravenţie cu nr. 2 din 03.03.2026* întocmit în privința lui Pelivan Valeriu;

- proces verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional din 26.02.2026 potrivit căruia Pelivan Valeriu a comunicat că la ***** activează din anul***** în diferite funcții, la moment activează în funcție de ***** Referitor la tabelarea *****cu 2 ore pe zi, în zilele când acesta era plecat peste hotarele Republicii Moldova, în următoarele perioade după cum urmează: 21-25.07.2023 – 5 zile, 28-29.07.2025 – 2 zile, în total 7 de zile, explică prin faptul că luând în consideraţie că conform contractului de muncă, acesta avea un grafic flexibil de muncă, era tabelat cu 2 ore pe zi, din acest motiv era dificil de dus evidența timpului lucrat de facto, deoarece nu ştia când o să se prezinte şi când o să plece de la serviciu. Se întâmpla că în cazul când *****se prezenta la serviciu, Valeriu Pelivan nu era pe loc, deoarece orice avariere la sistemele inginereşti şi avarieri de orice gen, solicită implicarea personală.

- proces verbal de audiere a martorului ***** din 24.02.2026 prin care a relatat circumstanțele cazului;

- proces verbal de disjungare din 20.02.2026;

-proces verbal privind pornirea procesului contravențional din 20.02.2026;

- copia contractului individual de muncă nr. 215 din 16.08.2023 încheiat între ***** Potrivit căruia regimul de muncă al acestuia este de 2 ore pe zi 5 zile pe săptămână;

- ordinul de angajare *****C din 24.08.2023

- cererea și ordinul de eliberare din funcție a cet. *****care datează cu 18.08.2025;

- proces verbal de audiere a participantului Pupez Roman din 29.01.2026 prin care a relatat că, la*****a activat din perioada 01.09.2023-18.08.2025 în funcție de asistent medical, în temeiul contractului individual de muncă nr. ***** din 16.08.2023 al ordinului nr.***** din 24.08.2023, cu fracțiune de 0,25 unitate, fiind stabilit un salariu lunar în cuantum de 1315 lei. Programul de muncă a fost unul redus, stabilit proporțional fracțiunii de normă prevăzute în contractul individual de muncă și posibilităților lui de a fi prezent pe teritoriul instituției.

- extrasul privind traversarea frontierei prin care se confirmă că Pupez Roman în perioada de timp 21-25.07.2025 și 28-29.05.2025 nu se afla pe teritoriul Republicii Moldova;

- tabelul de punctaj și evidența timpului de muncă pentru anul 2024-2025 inclusiv luna iulie 2025;

- proces verbal de audiere a participantului Surdu Mircea din 12.12.2025, potrivit căruia la denunțul înregistrat a mai prezentat un alt denunț și a solicitat verificarea angajării dubioase a ***** De asemenea a solicitat verificarea tabelării timpului de lucru a lui *****u, fost secretar al Consiliului Supraveghere și Dezvoltare, care a activat în perioada 2021-2024.

La fel a solicitat verificarea cheltuielilor privind deplasarea a domnului *****Eurovision care a avut loc la Molmo, Suedia.

- ordinul nr. 03 din 15.01.2020 privind evidența timpului de muncă;

- extras din Hotărârea Guvernului nr. 1231 din 12.12.2018 privind sistemul unitar de salarizare;

- convenția colectivă nr. 17 privind tabelul evidenței timpului de muncă;

- denunțul adresat Procuraturi Generale din 17.11.2025;

*La rândul său cu titlu de probă Pelivan Valeriu a prezentat copia Ordinului nr. *****5, potrivit căruia acestuia i s-a acordat concediu anual de odihnă pentru 14 zile începând cu data de 28.07.2025.*

Astfel, cercetând materialele cauzei contravenționale, instanța a stabilit cu certitudine că, agentul constatator din cadrul CNA a prezentat cu referire exlusivă la demonstrarea faptei comise şi a vinovăţiei persoanei procesul verbal cu privire la contravenție, constatând *„ex propriis sensibus”* fapta contravențională, adică „după propriile sale simțuri”, fiind obligat să acumuleze/administreze şi alte probe în susţinerea sa.

Astfel, în argumentarea substanţială a comiterii faptei, cât şi vinovăţiei persoanei, în pofida prezentării unor informaţii drept probe în susţinerea celor constatate de agentul constatator, s-a eşuat în demonstrarea prin probe certe faptul comiterii contravenţiei îndeosebi cu vinovăţie de către Pelivan Valeriu.

Or, în aspect material, în susținerea procesului verbal cu privire la contravenție s-au invocat tabelele de evidență a timpului de muncă a personalului și anume perioada 21.05-25.05.2025, în care nu se regăsește semnătura lui Pelivan Valeriu. Cu referire la a doua perioadă 28.05.2025-29.05.2025 instanța constată că acesta se afla în concediu anual de odihnă conform ordinului ***** din 22.07.2025, prin urmare nu poate fi reținută în sarcina acestuia.

Mai mult ca atât fiind audiat în cadrul ședinței de judecată Pelivan Valeriu a opinat că în virtutea funcției pe care o deține, nu ține de competența lui evidența timpului muncii a personalului nici conform fișei postului nici conform ordinului de angajare.

La fel conform conform ordinului nr. 03 din 15.01.2020 pct. 2 - tabelele de pontaj pentru fiecare subdiviziune vor fi completate de către persoanele responsabile de ținerea evidenței timpului de muncă *(pontatori),* desemnate de conducătorii subdiviziunilor structurale.

La caz, instanței nu i-a fost prezentat un asemenea act prin care lui Pelivan Valeriu i-ar fi fost atribuit o asemenea atribuție și din materialele prezentate la dosar nu se deduce acest fapt.

Subsecvent, deși, în măsură în care procesul verbal cu privire la contravenție examinat nu este afectat de vicii de legalitate şi valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, totuși pornind de la premisa procedurală prevăzută în art. 425 alin. (4) al Codului contravențional, prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al încheierii procesului verbal cu privire la contravenție, este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională, iar instanţa se va expune inclusiv prin prisma probelor acumulate.

La acest capitol, articolul 6 § 2 al CEDO impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, dar în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței,* hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei,* nr. 33501/96, 20 martie 2001, par. 16).

În contextul celor enunțate, instanța a stabilit ca limitele expuse mai sus au fost depășite în detrimentul făptuitorului, întrucât agentul constatator avea obligația de a prezenta probe în susținerea certă a acuzării pe care o aduce făptuitorului, inclusiv sub aspectul vinovăţiei acestuia, chiar dacă faptele incriminate au avut loc.

În aceiaşi ordine de idei, instanţa precizează din recomandările plenului Curţii Supreme de Justiţie, expuse la pct. 5.4 a Hotărârii nr. 7 din 15 iulie 2017 cu privire la aplicarea legislaţiei, referitoare la răspunderea penală pentru abuzul de putere sau abuzul de serviciu, excesul de putere sau *depăşirea atribuţiilor de serviciu*, precum şi neglijenţa în serviciu, că depăşirea atribuţiilor de serviciu se poate realiza alternativ, doar prin una dintre următoarele modalităţi faptice:

- săvârşirea unor acţiuni, ce *nu intră în competenţa sa funcţională*, dar a unei alte persoane publice, prin aceasta făptuitorul *depăşind vădit* limitele prerogativelor sale;

- săvârşirea unor acţiuni de către persoana publică, respectiv, persoana cu funcţie de demnitate publică, *cu încălcarea unor cerinţe sau circumstanţe speciale ori excepţionale, indicate în lege* – comiterea unor acţiuni care *sunt în competenţa funcţională a persoanei publice*, respectiv, persoanei cu funcţie de demnitate publică, însă *cu nerespectarea unor împrejurări, condiţii impuse de lege*, pentru adoptarea unui astfel de comportament;

- săvârşirea *unipersonală* a unei acţiuni de către persoana publică, respectiv, persoana cu funcţie de demnitate publică, pe care *o poate efectua exclusiv un organ colegial* – arogarea unipersonală a competenţei unui grup de persoane, constituit în condiţiile legii;

- săvârşirea unor acţiuni de către persoana publică, respectiv, persoana cu funcţie de demnitate publică, pe care *nimeni şi în niciun fel de circumstanţe nu este în drept să le comită* – comiterea unor acţiuni care sunt interzise de lege, fără anumite excepţii.

Consecutiv, instanţa consideră că interpretarea judiciară sus-indicată urmează a fi extrapolată şi la contravenţiile prevăzute la art.312 din Codul contravenţional, or, din perspectiva faptei prejudiciabile, ilicitul penal consemnat la art.327 din Codul penal este practic identic cu ilicitul contravenţional prevăzut la art.312 din Codul contravenţional.

În acest sens, instanţa notează că făptuitorul Pelivan Valeriu, deţinând funcţia de „*vice director*”, nu a acţionat contrar unor prevederi ale legilor, nu a săvârşit alte acţiuni pe care nimeni nu era în drept să le comită.

În aceiaşi accepţiune, instanţa consacră că principiul *preeminenței dreptului* impune ca orice imixtiune a autorităților în dreptul individului, pe care Convenția le protejează, să fie supusă unui control riguros, iar o normă este clară, accesibilă şi previzibilă numai atunci când este redactată cu suficientă precizie, în aşa fel încât să permită oricărei persoane să îşi corecteze conduita şi să fie capabilă, cu consiliere adecvată, să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecinţele care pot apărea dintr-o normă (*Silver ş.a. împotriva Regatului Unit*, 25 martie 1983), or odată ce statul adoptă o soluţie, aceasta trebuie să fie pusă în aplicare cu claritate şi coerenţă pentru a evita pe cât este posibil insecuritatea juridică şi incertitudinea pentru subiectele de drept vizate de către măsurile de aplicare a acestei soluţii (*Păduraru împotriva României*, 1 decembrie 2005)

De altfel, cu referire la caz, preeminența dreptului mai generează, în materie penală, alte principii, cum sunt principiul legalității delictelor și pedepselor şi principiul inadmisibilității aplicării extensive a legii penale, în detrimentul persoanei, în special prin analogie, ce impun că în orice situație, o infracțiune

trebuie să fie definită clar prin lege, iar persoana are dreptul să cunoască în termeni foarte clari, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală (*Kokkinakis împotriva Greciei*, 25 mai 1993).

Prin urmare, în absenţa altor probe acumulate de agentul constatator, care ar demonstra reaua-credinţă sau posibilitatea reală a făptuitorului de a acționa în termenul respectiv şi ar infirma poziţia ultimului în acest sens, instanţa nu poate stabili că Pelivan Valeriu ar fi acţionat cu intenţie de a comite fapta contravenţională prevăzută la art. 312 din Codul contravenţional, în forma descrisă la caz.

Prin urmare, instanța a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute în procesul verbal cu privire la contravenţie constatată de către agentul constatator, prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul verbal cu privire la contravenție, acționează şi prevalează principiul *in dubio pro reo*, ce impune încetarea faptei în această accepţie.

La fel, potrivit pct.27 din Hotărârea Curţii Constituționale privind interpretarea articolului 46 alin.(3) din Constituţie nr.21 din 20 octombrie 2011, Curtea subliniază că regula *in dubio pro reo* constituie un complement al prezumţiei nevinovăţiei, un principiu instituţional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în dreptul procesual penal, se regăseşte în materia probaţiunii şi se explică prin aceea că, în măsura în care, în pofida dovezilor administrate pentru susţinerea vinovăţiei celui acuzat, îndoiala persistă în ce priveşte vinovăţia, atunci îndoiala este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăţie.

Instanţa notează astfel că argumentele prezentate de partea apărării oferă o puternică valenţă poziţiei de nevinovăţie în detrimentul acuzaţiei aduse, în susţinerea căreia, agentul constatator nu a prezentat careva probe.

Aşadar, în lipsă de probe *(elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de cod)* și în mod voalat cu referire la existenţa vinovăţiei, instanța reține că agentul constator a întocmit procesul verbal cu privire la contravenție invocând totuşi concluzii pripite, lipsite de suport juridic pe acest capăt de acuzare, fără să acumuleze probe ce ar confirma vinovăția lui Pelivan Valeriu, pe când demonstrarea vinovăției unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul verbal întocmit.

În acest context, în acțiunile lui Pelivan Valeriu lipsește intenția directă de comitere a contravenţiei, reieşind din circumstanţele obiective apreciate de instanţă, or conținutul intenției trebuie examinat, determinat şi stabilit din materialele faptei *(dolus ex re)*, adică prin aprecierea tuturor semnelor laturii obiective, iar concluzia privind conţinutul intenţiei rezultă inclusiv din ansamblul mijloacelor de probă administrate şi a circumstanţelor de fapt şi de drept analizate,

care la caz nu au convins instanţa, în calitate de observator obiectiv, despre prezenţa anume a unei intenţii la săvârşirea contravenţiei incriminate făptuitorului, precum şi reaua sa credinţă în momentul comiterii faptei prejudiciabile imputate.

Or, contravenția prevăzută de art. 312 din Codul contravențional face parte din categoria celor ce afectează activitatea autorităților publice, care urmau a fi constatate cu ajutorul probelor ce ar fi putut demonstra folosirea intenţionată a situaţiei de serviciu într-un mod care contravine intereselor publice sau drepturilor şi intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice şi juridice.

Respectiv, în acest caz, cu reţinerea prezenţei unor serioase îndoieli asupra veridicității celor constatate în procesul verbal al contravenției, instanţa nu poate statua arbitrar în sensul acuzării persoanei.

Prin urmare, din cuprinsul art.462 din Codul contravențional rezultă că, atunci când examinează cauza contravențională, instanța de judecată trebuie să pronunțe soluţia de încetare a procesului contravențional sau de declarare a vinovăției persoanei care a comis contravenția imputată și, după caz, stabilirea sancțiunii contravenționale, aplicarea măsurii de siguranță sau înlăturarea executării sancțiunii.

Potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravențional pornit încetează dacă nu există faptul contravenției, iar în conformitate cu art. 461 din acelaşi cod, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 și 445 din Codul contravențional, instanța încetează procesul contravențional.

Aşadar, în circumstanțele de fapt și de drept enunțate, procesul contravențional intentat de către agentul constatator din cadrul Centrului Naţional Anticorupţie Nicolaev Iurie în privința lui Pelivan Valeriu, pe semnele contravenției prevăzute de art. 312 alin.(1) din Codul contravențional, urmează a fi încetat, din motivul inexistenței faptei contravenționale.

În temeiul prevederilor articolelor 395 alin. (1) pct. 1) lit. b), 441 alin. (1) lit. a), 460, 461 alin. (1) şi 462 din Codul contravențional, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui **Pelivan Valeriu**, pe semnele contravenției prevăzute de art. 312 alin.(1) din Codul contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani

Președintele ședinței,

judecătorul Angela VASILENCO